

svække hans faglige uddannelse eller hans indsats i den gerning, han blev oplært til at udøve.

Det må i denne forbindelse være naturligt at gøre opmærksom på, at han — trods de betydelige tillidshverv, der blev betroet ham i en meget ung alder — fortsatte sit arbejde som boghandlermedhjælper i 10 år efter udstået læretid, og det var endda i en periode med en betydelig længere butiksåbningstid end den, vor tid kender, og det vil sige, at der var så mange færre fritimer til de politiske og organisatoriske pligter.

Lars M. Olsen slap i øvrigt aldrig tilknytningen til sit fag. I et par år var han sekretær i Det kooperative Fællesforbund, men vedligeholdt sin forbindelse med boghandelen, og allerede i 1942 vendte han definitivt tilbage til sin branche som leder af boghandelen og forlaget Fremad.

Ikke mindst gennem sit arbejde for at gøre den gode bog prismæssigt overkommelig for folk med jævne indtægter gjorde han kærlighed til sit fag til en værdifuld kulturel indsats.

Lars M. Olsens politiske gerning blev en kæde af tillidshverv, der på naturlig måde førte ham ind i lovgivningsarbejdet. Allerede da han var 24 år, blev han redaktør af DSUs medlemsblad Rød Ungdom. Han blev partiforeningsformand, da han var 30 år, og borgerrepræsentant, da han var 31.

Den 3. april 1939 blev Lars M. Olsen, 34 år gammel, indvalgt i folketinget, hvor han altså kom til at virke i over 23 år. Det var helt naturligt, at hans arbejdsindsats især kom til at spænde over en række kulturelle opgaver, men han var i øvrigt stærkt interesseret i alle de lovforslag, der kunne

